בס"ד | י"ג אייר תשע"ט

インイ フンダ

I		/								//	
I		מוקדש ל הבה"ח ז צברדלי <mark>נ</mark> ג ז שלמח זק	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע	
			47	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	בהר	
ľ	עמי הי	ושושנה ני	41	20:09	20:13	20:11	19:04	18:12	18:54		1

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

בתחילת הפרשה-פרשת בהר, התורה מספרת לנו על חשיבות השמירה של שנת השמיטה. כל עניינה של מצווה זו הוא האמונה.האמונה שאם אחרי 6 שנים אני מפסיק לעבוד שנה אחת הכל יתברך.כך גם בנוגע ליום השבת. כשאנו שומרים על השבת אז זכות השבת מגינה עלינו ומליצה יושר עלינו לפני הקב"ה. השבת היא מקור הברכה. יכול להיות שאם תעבוד בשבת יהיו לך בונוסים ותכניס יותר משכורת אבל בסוף בלי להבין איך הכסף הזה יתבזבז וייעלם לך בלי ששמת לב כי אין בו ברכה אבל אם תשמור על השבת אז השפע לא יפסיק לרדת אליך. בכאב גדול על הפגיעה בשבת ובצניעות בכלל אנו מצטרפים לקריאתם של גדולי הדור הרב קנייבסקי והרב אדלשטיין להתפלל לה' על כך ולמחות מתוך כאב. כל העולם מחכה לראות את עם ישראל כפי שהוא עם תורה ומצוות ולא עם ככל העמים עם אירוויזיון והבלים. אסיים בסיפור-במוצ"ש הקרוב תהיה ההילולא של התנא רבי מאיר בעל הנס. לרבי מאיר היו שכנים רשעים שהציקו לו והיה מתפלל שימותו. אמרה לו ברוריה אשתו הצדיקה:למה אתה מתפלל שימותו? כתוב בתהלים:"יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם". לא כתוב-"יתמו חוטאים" אלא "חטאים" משמע שאם ייפסקו החטאים אז ממילא לא יהיו עוד רשעים. קיבל רבי מאיר את דבריה והתפלל עליהם שיחזרו בתשובה וכך אכן קרה (מסכת ברכות דף י' עמוד א'). שנזכה שיתמו החטאים, המעשים הרעים ועם ישראל יחזור להיות מי שהוא באמת. אוהב אתכם. שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>י״ג אייר: יב וַיִ</u>סְעוּ מִמִּדְבַּר סִין וַיִּחֲנוּ בְּדָפְקָה:

(סדר עולם פרק ה, ימות עולם סק"י)

במדבר לג,יב)

יייד אייר: [אַ וַיִדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְמִדְבַּר סִינֵי בַּשָׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶכֶץ מִצְרָיִם בַּחֹדֶשׁ הָרָאשׁוֹן לֵאמֹר: בַּ וְיַעֲשׁוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ: גַ בְּאַרְבָּעָה עֲשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזְּה בֵּין הָעֲרְבַּיִם תַּעֲשׂוֹ אֹתוֹ בְּחַלְבוֹ כְּכָל חֻקֹתָיו וּלְכָל מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ: דַ וַיִּדְבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשֹֹת הַפָּסַח: הַ וַיִּעֲשׂוּ אֶת הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ בְּלֵבְי חִשְׁה אֶל בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשֹֹת הַפָּסַח: הַ וַיִּעֲשׂוּ אֶת הַפָּסַח יִינְשׁוֹּ בְּאַרְבָּעָה עֲשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הַעַרְבֵּים בְּמִּדְבֵּר סִינֵי כְּכֹל אֲשֶׁר צִּוָה יְהָוָה אֶנְיִים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אֶדָם וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשֹׁת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לְפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי מִשְׁה וְלְפְנֵי מִשְׁה וְלְפְנֵי מִשְׁה וְלְפְנֵי מִשְׁה בְּמִבְּרוֹ בְּהוֹב בְּתוֹרְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ בִּי וֹהְעָשְׁה עָמָה וְצָנֶה וְהוֹה לָכָם אוֹ בְּדְרָבְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְבְלְהִי הָמְבְּבֵּן וְשְּבָּב עִלְבְּי מִשְׁה בְּמַב אוֹ וְלְבְלְהִי הַעְשָׁר וֹיִם בִּין הְשָׁבְאוֹ אֹתוֹ עַל מְצוֹת וּמְרֹרִים וֹאכְלֻהָה: יַבַּ בְּבֵּר אֶל בְּנִי יִשְׁכָאֵל לֵאמֹר אִשְׁ הִישְׁ הִישְׁ הְשָׁה עָּמָח לְנָפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכָם אוֹ לְיִשְׁתְּבוֹ בְּשְׁוֹ אִמְיוֹ וְעָבֶם לֹא וִשְׁר בִּבְל חֻקְּת הַפֶּסֵח יַעֲשׁוּ אֹתוֹ יַגַ וְהָאישׁ אֲשָׁה הְאָבָה וּשְׁכָּת וֹהְנֶשְׁה לָּכָם וֹלְנִים וֹבְעֵשׁה חָפָּסֵח וּנְמִשְׁה הָחָב בְּמִעְדוֹ חְסָאוֹ וִשְשָׁה לְּכָם וְלַבֵּר לְבְשׁוֹת הַבְּּפְסֵח וְנִבְלְתְה הָאָבְיר בִּבְּבְּלְ וְשְשָׁה הָּישׁ בְּעִשְׁה בְּמִעְדוֹ הְעָשָּה בְּסִת וֹרְנִבְרְתִי בְּבְּלְ הְיִבְעִיבְּי בְּעִבְּים בְּבְיּבְיי וּישְׁבָּת בְּים בְּעִשְׁה בְּיוֹ יְשְבְּבּי וִעְשְׁבְּת בְּיבְּים הְנִבְּה וּעְבָּי בְּבְי וּבְעְבְּיב בְּי וִשְׁבְּים בְּבְּיוֹ בְּיבְבְּיוֹ בְּבְילְים בְּעְבְּיוֹ וְעְעָבְּם בְּבְיוֹ בְּיוֹבְיבְי וּיבְבְּבְי וִישְׁבְּים בְּבּי וְשְׁבְּים בְּיוֹבְי מְשְׁבְּים בְּבְּיוֹי וּיבְבְי מִשְׁבְּים בְּיוּי בְּיוֹי בְּעְבְּיוֹ בְּיבְיבְי בְּבְּיבְיבְי בְּעְבְּיוֹ בְּבְיבְיוֹי וְיבְבְיבְּבְיוֹ בְּעְבְּי מְשְׁבְּי מִ

[פסוק יא]

(במדבר ט,א-יד)

יגַ וַיָּאָסְפּוּ יְרוּשָׁלֵּם עַם רָב לַעֲשׁוֹת אֶת חֵג הַמַּצּוֹת בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי קָהָל לָרֹב מְאֹד: יַד וַיַּקְמוּ וַיַּסִירוּ אֶשֶׁר הַמְּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָם וְאֵת כָּל הַמְקַטְּרוֹת הַסִירוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לְנַחַל קְּדְרוֹן: טֵו וַיִּשְׁחָטוּ הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עֲשָׂר לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וְהַכֹּהָנִים וְהַלְוִיִּם נְכְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבִיאוּ עֹלוֹת בֵּית יְהוָה: טֵז וַיּעַמְדוּ עַל עָמְדָם כְּמִשְׁפָּטָם כְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים הַכּּהְנִים זֹרְקִים אֶת הַדָּם מִיַּד הַלְוִיִּם: יַזְ כִּי רַבַּת עֵל שְׁחִיטֵת הַפְּסָחִים לְכֹל לֹא טָהוֹר לְהַקְדִּישׁ לַיהוָה: יַחַ כִּי בַּקְּהָל אֲשֶׁר לֹא הִתְקַדְּשׁוּ וְהַלְוִיִם עַל שְׁחִיטֵת הַפְּסָחִים לְכֹל לֹא טָהוֹר לְהַקְדִּישׁ לַיהוּה: יַחַ כִּי מַרְבִּית הָעָם רַבַּת מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשְׁה יִשָּׁשַּׁכָר וּזְבֻלוּן לֹא הִטֶּהָרוּ כִּי אָכְלוּ אֶת הַפֶּסַח בְּלֹא כַכַּתוּב כִּי הְתְּפַּלֵים לֵּא בְּלָהִים יְהוָה הַטּוֹב יְכַפֵּר בְּעַד: יִטַ כָּל לְבָבוֹ הֵכִין לִדְרוֹשׁ הָאֶלְהִים יְהוָה הָטוֹב יְכַפֵּר בְּעַד: יִט כָּל לְבָבוֹ הֵכִין לִדְרוֹשׁ הָאֶלְהִים יְהַנְשׁ מְּע יְהוֹב כְּוֹ יִיִּלְהָים בְּבֵּית הָעָם. לָבָבוֹ הֵכִין לִלְדְרוֹשׁ הַאֶּלְהִים יְהוֹב כַ וַיִּשְׁמַע יְהוָה הְעָלִה אָבוֹתִיו וְלֹא כְּטָהְרָת הַעָם: כַבֵּל הָּיִם בָּלְבָשׁה: כַ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אָל יְחִזְקְיָּהוּ וְלֹא כְּטָהֶרָת הַלָּב: כַּלֵים בַּל בַּישְׁמֵע יְהוָה, הְבִיּה אָל יְחִזְקְיָּהוּ וַוֹלֹא כְּטָהֶרָת הַקּבָּים: כַּא וַיִּשְׁמַע יְהוָה, הְמֹּי מְלִיבְיּהוּ וְלֹא כְּטָהֲכָת הַבְּקְיּה בְּבוֹים בְּבַּי בְּלְיִים בְּיִבְּים בְּבֵּת בְּיִים בְּתִים בְּבָּים לֵּלֹים לָּבְחוֹים בְּקִים בְּים לָּחִבּים בְּיִים הְּעָבׁים כַּבְיּים בְּנִילְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים הְעִּים בְּיִים בְּיִלְים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּבְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּעִים בְּיִים בְּיִם בְּיִּים בְּיִים בְּיִלְים בְּים בְּיִם בְּלְּים בְּתְוּבִים בְּיִים בְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּעִיים בְּיִלּל בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּים בְּיִבְּים בְּעִים בְּיִים בְּבְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים

יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצְאִים בִּירוּשָׁלַם אֶת חֵג הַמַּצוֹת שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּמְהַלְלִים לַיהוָה יוֹם בְּיוֹם הַלְוִיָּם וְהַכֹּהְנִים בִּכְלֵי עֹז לַיהוָה: כַבַ וַיְדַבֵּר יְחִזְקְיָהוּ עַל לֵב כַּל הַלְוִיִּם הַמַּשְׂכִּילִים שֵּׁכֶל טוֹב לַיהוָה וַיֹּאכְלוּ אֶת הַמּוֹעֵד שִׁבְעַת הַיָּמִים מְזַבְּחִים זִבְחֵי שְׁלָמִים וּמִתְוַדִּים לַיהוָה אֶלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: (פּסוק טוֹ)

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת בהר דפו"י ק"ט ע"א.

- כג) א"ר שמעון וכו': אר"ש, והרי מצאנו חצרים, שנאמר בו, ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך. ובכל מקום שנאמר במגילה המלך סתם, זהו הקב"ה. ותעמור, אין עמידה אלא תפלה. נכח בית המלך, היינו נכח בית המקדש, שכל ישראל צריכים להתפלל תפלתם שמה, שתהיה נכח בית המקדש. וכאן, מה פירושו של חצר הפנימית. וא"כ ודאי, שתים הם חצרות בית ה'. שהם חיצונית ופנימית. ואתה אומר שבתי חצרים הם חיצונים.
- כד) אמר ליה בוצינא קרישא וכו׳:
  א"ל המאור הקדוש. ב' חצרים, הן חצוניות
  הלב, כלומר חצוניות המלכות והן ב' אזני הלב.
  וב' בתים פנימים הם ב' בתי הלב, שהם פנימיות
  המלכות. ושנים הם בתים הפנימים, ושנים הם
  בתים החיצונים. ובזמן שהגאולה תהיה, גאולה
  תהיה לכולם, שהם, לאלו הקרובים אל הלב,
  שהוא השכינה. ולאלו הרחוקים שנתקרבו. ז"ש
  שלום שלום לרחוק ולקרוב, והעמדנו, לרחוק,
  מתוך העבירה, ולקרוב, מתוך המצוה.
- כה) כההוא זמנא פקודא וכו': בזמן
  ההוא, של הגאולה היא המצוה לתקוע שופר
  תרועה ביובל. ז"ש כנשוא נס הרים תראו
  יכתקוע שופר תשמעו. כי כמו בתקיעת שופר
  של יובל, יוצאים כל העבדים לחרות, כך
  בגאולה האחרונה, על ידי תקיעת שופר
  מתקבצים כל ישראל מארבע רוחות העולם,
  שהם עבדים עד היובל. שה"ם אור הגאולה.
  כי בעלי תורה יש בהם ג"כ עבדים על מנת
  לקבל פרס, ונקראים עבדי המלך והמלכה. אבל
  בניו של המלך הקדוש, כתוב, ואשא אתכם
  על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי. דהיינו, על
  כנפי חיות המרכבה.
- כו) פקודא כתר דא וכן: המצוה שלאחר זו, היא, לתת ללוים ערים לשבת. ומשום שהם לא נשתתפו בעון העגל, חלק אותם הקב"ה אליו, שיהיו מנגנים לו בכמה מיני ניגון, הכהנים בעבודתם והלוים לשירם ולזמרם, וישראל לנויהם. כהנים בעבודתם שיש שם כמה מצות וכו'. (מכאן עד אות ל"א אין צריך ביאור).

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "שמעתי" (מלכים-א' פרקים ט,ב-יא,כה) מקבילה ל-בהר על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. כאן אנשי שכנה נסעו ומשם הרבה והב הביאו

ב. איזו עיר שכלמה בנה בנוסף כנור שמפרעה קיבכה

ז. ה' כשלמה שנית נראה היכן זה היה בפעם הראשונה

ד. כאן אנשי שכמה נסעו ומשם הרבה זהב הביאו

ה. איזו עיר שכמה בנה בנוסף כנור שמפרעה קיבכה

ו. ה' כשכמה שנית נראה היכן זה היה בפעם הראשונה

שבת שכום

לתגובות, הקדשות והערות: <u>or.david.way@gmail.com</u>

פתרונות לגליון הקודם: אָטַמִּים, בֹּרוּשִּׁים, גֹּזִּית, דֹבִיר, הֹשַּׁמִים וּשַּׁמִי הֹשַּׁמִים, ויפַרשַּׁ. מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו.

הודעות: חלוקה **חינם** של זוהר "חוק לישראל" על מנת שילמדו בהם. לפרטים: 0545558679. נפתחה אפליקציה חדשה בשם "הגמ"ח שלי" - ניהול קרנות גמ"ח בצורה חכמה ויעילה.

. זמין להורדה חינם:

